

Den jako složený z barevných pohlednic
Prohlížel si svůj obraz na hladině
A z jeho rozšířených a překvapených zřítelnic
Četlo moře prastarý zápis o nevině

Den sebe slunnější
Hladina moře modřejší
Je v televizi krásnějši

Všechny neznámé a nové pevniny
Vynoří se na moři beze svědků
V hlubinách nedohledných vzplanuly ohnivé lekníny
Zvedly hladinu ke slunci jak malinkou cetku

Oheň sebe jasnější
Hlubina neproniknutelnější
Je v televizi krásnějši

V žáru magmatu
Ve vodním gejzíru
Vrátila se ztracená Atlantida

Jako by zbytky sloupů
Byly svědomím vesmíru
Jenomže v knihách se toho moc napovídá...

V písku ztracená, s rozmáčeným víkem
Chaluhami zdobená truhla se zákoníkem
Čeká tu staletí mezi lasturami
Až jednou dojde ti, že jsme tu sami
Že jsme tu samotni s nádherou nekonečnou
A věčně ochotni vyskočit před konečnou
Stále v náladě věci komplikovat
A jen díky nám teď začínat znova

V truhle je uložená
Na svítkách zažloutlých
Moudrost učení minulé lidské bídy
Kdo přečte poselství na listech zetlelých
Stane se vládcem Atlantidy

Zhmotňování myšlenek a přání
Magie dorozumívání
Nádherný neznámý kov
Telepatie totálního snění
Neskutečné kouzlo zapomnění
Všech znovunalezených slov